

for Tiden er hensigtsmæssigt at foretage en Ændring af de gældende Regler for den kommunale Beskatning. Jeg antager, at dette Standpunkt vil vække ikke ringe Forbavelse, ikke mindst blandt det ærede Medlems Partifæller saavel i Københavns Borgerrepræsentation som omkring i Byraadene, hvorfra Krav om en saadan Ændring af den kommunale Skatteordning er fremsat meget stærkt Gang paa Gang. Det ærede Medlem har ikke i Udvalget nærmere motiveret sin Stilling, og ved første Behandling, da det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) fungerede som Partiets Ordfører, fik vi heller ikke nogen nærmere Oplysning om, hvorledes det konservative Folkeparti her i Folketinget stillede sig til selve Sagen. Jeg maa derfor antage, at der ved Behandlingen i Dag vil komme en Forklaring, som jeg med Interesse skal paahøre, idet det maa antages at være meget interessante Ting, der kan have foranlediget, at det konservative Folkeparti her i Folketinget har indtaget denne mærkelige Stilling. Indtil jeg har hørt denne Motivering, skal jeg afholde mig fra yderligere Bemærkninger angaaende Mindretallets Standpunkt.

For at fremskynde Arbejdet saa meget som muligt har Udvalget været enig om, at man skulde afholde sig fra alle videregaaende Ønsker og Jindskrænke Bestræbelserne til at faa Lovforslaget ført tilbage til den Affattelse, som det fik efter Afstemningen ved anden Behandling i det høje Landsting. Til Opnaaelse af dette har man derfor indskrænket sig til at stille to Ændringsforslag. Det første gaar ud paa at fjerne den Ulighed i Fradragsgrænsen ved Erhvervsskattens Beregning mellem København og Frederiksberg og de øvrige Kommuner, som blev indført i Landstinget ved tredje Behandling, saa at der bliver samme Fradrag i alle Kommuner, nemlig 3,500 Kr. Det vil sikkert være urigtigt ved denne Lov at tage Parti for Frederiksberg imod København, og Udvalgets Flertal har ment, at der ikke var fjerreste Anledning dertil. Et Mindretal indenfor Udvalget, nemlig fire Medlemmer, har derom gjort nogle Bemærkninger i Betænkningen, hvorved de særlig søger at underbygge deres Opfattelse af denne Sag.

Ved Ændringsforslag Nr. 2 til § 1 foreslaas det at genoptage Bestemmelsen om, at Bestyrelsesmedlemmer og Medlemmer af Aktieselskabers Repræsentanter skal underkastes Reglerne for Erhvervsbeskatning for de Indtægters Vedkommende,

som de oppebærer som saadanne. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, som jeg ret udførligt omtalte ved første Behandling, jeg vil her kun sige, at de Oplysninger, der foreligger om de mægtige Overskud, som forskellige Aktieselskaber giver, i hvert Fald ikke akkræfter Rigtigheden af vort Standpunkt, men tværtimod tilskynder til Gennemførelse af denne Foranstaltning, der fremtræder som midlertidig, men en midlertidig Foranstaltning, der netop i høj Grad vil være paa sin Plads i Øjeblikket, da Aktieselskaberne giver et Overskud, som de aldrig tidligere har givet, og de tantiemelønnede Bestyrelses- og Repræsentantskabsmedlemmer o. s. v. — for manges Vedkommende uden nævneværdigt Arbejde — oppebærer rent formueagtige Indkomster. Det vilde være meningsløst, om ikke disse Indkomster kom med ind under Erhvervsbeskatningen, naar i øvrigt Aktieselskabernes Arbejders og Funktionærers Indtægter falder ind derunder. Derfor har hele Udvalget med Undtagelse af det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen) været enig om, at man paa dette Omraade burde føre Lovforslaget tilbage til den Affattelse, som Lovforslaget oprindeligt havde, og som fandt Tilslutning i det høje Landsting ved anden Behandling, men som desværre blev ændret ved tredje Behandling. Forhaabentlig vil den Affattelse, som nu her om kort Tid efter al Sandsynlighed bliver vedtaget med overvejende Majoritet, møde frem i Landstinget med den Styrke, som der skal til, for at der næste Gang kan være Haab om, at det Flertal kan skaffes til Veje i det høje Landsting, som er nødvendigt for, at dette efter min Mening ubetingede Retfærdighedskrav kan blive gennemført.

Med disse Ord skal jeg anbefale de af Udvalgsflertallet stillede Ændringsforslag, idet jeg paa ny vil understrege, at vi ikke mener, at Vedtagelsen af dette Lovforslag betyder, at vi dermed har faaet den Revision af den kommunale Skatteordning, som snarest muligt burde gennemføres, men at vi mener derved at faa Bestemmelser, der kan virke som en Nødhjælp for Kommunerne i denne vanskelige Tid, en Nødhjælp, som i høj Grad maa siges at være i Overensstemmelse med Retfærdighedskravet.

Abrahamsen: Den ærede Ordfører begyndte med at udtale sin Forbavelse over, at jeg som eneste Medlem af Udvalget og som Repræsentant for det konser-